

Arrest

nr. 305 682 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Je bent Pashtou en een soennitische moslim. Je bent geboren in het dorp Sorma in het district Kaga van de provincie Nangarhar. Je vader is landbouwer en je hebt 9 zussen en één broer. Vanaf je 6 à 7 jaar oud ging je naar school en naar de madrasa. Jouw dorp was afwisselend in handen van de Afghaanse overheid en de taliban.

Op een dag kwam je aan in de madrasa toen er drie talibs aanwezig waren. Zij riepen vier namen af, waaronder die van jou. Jullie moesten met hen meekomen. Jullie leraar wilde weten waarom en werd hierop geduwd en geslagen. Eenmaal buiten zeiden de talibs dat jullie naar het huis van S. zouden gaan. Eens daar aangekomen, kregen jullie thee en koekjes.

S. vertelde jullie over de jihad en het vervoegen van de jihad. Aan jullie werd op enkele uren tijd verteld over de beloningen die jullie familie zou ontvangen en over het leven in het paradijs. Na dit bezoek aan S. waren jij

en de andere jongens helemaal overtuigd dat jullie zich wilden aansluiten. Jullie werden opnieuw naar de madrasa gebracht en keerden terug naar huis.

De dag nadien stonden de taliban jullie opnieuw op te wachten in de madrasa. Jullie gingen opnieuw naar het huis van S. waar jullie walkietalkies kregen. Ze zeiden dat jullie de dag daarna of de dag daarna meegenomen zouden worden. Ze vertelden jullie nog over het voeren van de jihad en het paradijs waar jullie zouden terechtkomen als jullie martelaars zouden worden. Deze keer zeiden ze ook dat jullie hier thuis niets van mochten zeggen omdat ze anders jullie familie zouden doden. Ze lieten jullie opnieuw naar huis terugkeren.

Onderweg naar huis was je niet meer zo zeker als de dag voordien dat je je wou aansluiten bij de taliban. Je vreesde dat ze jouw familie iets zouden aandoen als je iets fout deed of een fout zou maken. Je besliste om het toch aan je vader te vertellen. Je vader was erg boos en sloeg jou. Hij zei dat je wanneer je voor de taliban zou werken, je onrecht zou aandoen aan anderen. Je zou moslims en onschuldigen moeten doden. Je vader liet jou inzien dat dit niet het juiste pad was en regelde diezelfde avond nog jouw vertrek uit Afghanistan. De dag nadien werd je 's morgens opgehaald en naar Kaga gebracht. Van hieruit reisde je verder naar Jalalabad en Kabul.

Rond maart 2021 vertrok je uit Afghanistan om via Pakistan en Iran in Turkije terecht te komen waar je één week verbleef bij een neef. Vervolgens reisde je verder naar Bulgarije, Servië, Hongarije en Oostenrijk om zo via Zwitserland, Italië en Frankrijk in België terecht te komen op 24 augustus 2021.

Je diende op 25 augustus 2021 als niet begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in.

Jouw moeder overleed aan een natuurlijke oorzaak drie maanden na jouw aankomst in België.

Enkele maanden voor je persoonlijk onderhoud op het CGVS hoorde je dat je vader 15 à 20 dagen na jouw vertrek uit Afghanistan, een dreigbrief ontving. Hierin stond dat ze naar jou op zoek waren. Je vader reageerde niet op deze brief maar dook voor de veiligheid 2 of 3 maanden onder bij een vriend in Kabul. 10 of 15 dagen na zijn terugkeer naar jouw dorp werd hij door de taliban ontvoerd toen hij op het veld aan het werken was. Hij werd enkele uren meegenomen en gevraagd waar jij je bevond. Je vader zei dat hij jou niet meer gezien had nadat jij voor een tweede keer door hen meegenomen werd vanuit de madrasa. Onder de belofte dat hij de taliban op de hoogte zou brengen als hij er achter zou komen waar jij je bevond, werd hij opnieuw vrijgelaten.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: een attest van CIBA/Rode Kruis, je aanmelding bij PASO en een brief van de taliban.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, hierna: CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Wat betreft de stukken die je neerlegt met betrekking tot jouw psychologische gezondheidstoestand blijkt dat je in behandeling was/bent bij CIBA in Sint-Niklaas en bij Passo in Leuven (zie document 1 en 2).

Hoewel de protection officer hier meermaals om vroeg, werden er geen attesten neergelegd waaruit blijkt dat er een diagnose gesteld werd noch welke behandeling je hiervoor krijgt (CGVS, p. 3 en 13). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er verder voldoende rekening gehouden met jouw psychologisch welzijn. Zo haalde de protection officer reeds bij de inleiding aan dat je haar op eender welk moment kon onderbreken om een pauze in te lassen en ook jouw voogd kreeg de mogelijkheid om de PO te onderbreken indien nodig (CGVS, p. 3). Drie kwartier na de start van het interview werd er een eerste pauze gehouden van een

kwartier (CGVS, p. 9). De protection officer vroeg je na deze pauze of alles goed ging en of je alles goed verstond, waar jij bevestigend op antwoordde (CGVS, p. 9). Nadat het interview opnieuw 45 minuten geduurd had, werd er een tweede pauze ingelast van ongeveer 18 minuten (CGVS, p. 13). Één uur na deze tweede pauze werd het gehoor afgerond (CGVS, p. 21). Ook kan uit het interview afgeleid worden dat jij er in slaagde om de vragen van de protection officer te begrijpen en gerichte antwoorden te formuleren.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen in jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban (Vragenlijst DVZ, punt 3.4). Het CGVS meent echter dat je er niet in slaagt om deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Zo verklaar je dat de taliban jou probeerde te rekruteren bij jou in de madrasa. Hierbij dient er vooreerst op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Jij slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat jouw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

Uit jouw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van jou een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde je bij de taliban te laten aansluiten.

De werkwijze van de taliban om jou en de drie andere jongens te rekruteren is bovendien weinig aannemelijk. Zo is het erg vreemd dat S. en de talibs, - die je nooit eerder gezien had - jullie al bij jullie kennismaking op dag één vertellen over jullie plicht tot deelname aan de jihad en het opofferen van jullie leven bij een zelfmoordaanslag in ruil voor rijkdom voor jullie familie (CGVS, p. 10, 12-13). Het is bovendien weinig aannemelijk dat jij je op één dag tijd liet hersenspoelen door onbekende talibs gezien jij er eerder die dag getuige van was hoe zij jouw leraar van de madrasa – waar jij al sinds je 6 of 7 jaar les van kreeg - duwden en sloegen (CGVS, p. 7 en 12). Dat je zo snel gehersenspoeld zou zijn nadat je dergelijk geweld zag ten aanzien van iemand die jij al minstens 8 jaren kent en les van had, is niet aannemelijk.

Het is evenmin duidelijk waarom de taliban net jou en die drie andere jongens rekruteerden uit een grote groep van 40 tot 50 studenten (CGVS, p. 7). Ook jij moet het antwoord op deze vraag schuldig blijven (CGVS, p. 15). Dat de taliban jou en drie andere jongens lukraak uitkiezen, walkietalkies geven en hun plannen aan jullie uit de doeken doen op amper twee dagen tijd zonder zelfs maar te polsen waar jullie loyaliteit ligt, is eveneens vreemd (CGVS, p. 12-13 en 15-16). Door zichzelf dermate bloot te stellen aan jou en de drie andere jongens die ze amper kennen, is namelijk erg risicovol omdat zij door jullie allen verraden zouden kunnen worden.

Volledigheidshalve kan hier nog aan toegevoegd worden dat jouw advocaat de opmerking maakte dat er voor jou geen sprake was van een gewelddadige, gedwongen rekrutering, maar eerder van een trage, vrijwillige rekrutering (CGVS, p. 20). Deze redenering wordt door het CGVS echter niet gevolgd gezien jij verklaarde dat de taliban dreigden je familie te doden als je hen op de hoogte zou brengen van jouw gesprekken met S.. Bovendien werd jou de vraag gesteld of jij de indruk had dat je een keuze had of de mogelijkheid om niet op de vraag van de taliban in te gaan, waarop jij “neen, niet echt” antwoordde (CGVS, p. 12, 16-17 en 18).

Verder gaf jij aan dat je al gehersenspoeld was door wat S. en de andere talibs vertelden, hetgeen niet te verenigen valt met een vrijwillige rekrutering (CGVS, p. 16).

Verder bevatten jouw verklaringen ook enkele tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van jouw relaas verder in het gedrang brengt. Zo verklaarde je op het CGVS dat je vanaf je 6-7 jaar oud tot aan je vertrek – toen je ongeveer 15 jaar oud was – les volgde aan de madrasa (CGVS, p. 7). Bij de DVZ verklaarde jij echter dat je slechts twee jaar les volgde in de madrasa (Verklaring DVZ, punt 11). Gezien de madrasa de plek is van waaruit de taliban jou wilden rekruteren, mag aangenomen worden dat je hierover consistente verklaringen aflegt. Op de DVZ verklaarde je bovendien dat je een eerste keer meegenomen werd door de taliban en dan enkele dagen nadien een tweede keer (Vragenlijst DVZ, punt 3.5). Op het CGVS verklaarde je dan weer dat je een eerste keer meegenomen werd en de daaropvolgende dag voor de tweede keer (CGVS, p. 12). Dergelijke inconsistenties komen de algemene geloofwaardigheid van jouw relaas wederom niet ten goede.

Verder weten ook de verklaringen met betrekking tot de dreigbrief die je vader ontving van de taliban na jouw vertrek uit het land niet te overtuigen. Zo verklaarde je aanvankelijk dat je vader de dreigbrief ontving 9 of 10 maanden voor je interview op het CGVS, dus ongeveer in februari of maart 2022 (CGVS, p. 4). Later verklaar je dan weer dat jouw vader de brief ontving 15 of 20 dagen na jouw vertrek uit Afghanistan, dus ongeveer in maart 2021 (Verklaring DVZ, punt 33; CGVS, p. 13 en 14). De dreigbrief zelf is dan weer gedateerd op 14 mei 2021 (24 sawr 1400 in de Afghaanse kalender), wat wederom met geen van bovenstaande data overeenkomt (zie document 3). Gezien er slechts sprake is van één dreigbrief die door de taliban aan jouw vader bezorgd werd, zijn bovenstaande verklaringen niet met elkaar te verenigen en bevestigen ze de eerder ongeloofwaardig geachte verklaringen over jouw problemen met de taliban (CGVS, p. 13).

Dat jouw problemen met de taliban niet aannemelijk zijn, wordt verder nog bevestigd in de lakse houding van de taliban na jouw vertrek uit het land. De taliban hadden er namelijk mee gedreigd om “alle familieleden, van klein tot groot, in één keer af te maken” als je je familie op de hoogte bracht van wat ze jou verteld hadden (CGVS, p. 12, 17 en 18). Hoewel jij je vader diezelfde dag nog inlichtte zou het toch nog 15 à 20 dagen geduurd hebben voordat zij actie ondernamen in de vorm van een dreigbrief via de imam van de moskee (CGVS, p. 12, 13, 14, 17 en 18). Gevraagd of de taliban voor deze dreigbrief al naar jou op zoek gingen, antwoord jij dat dat niet het geval is en dat ze die brief meteen na jouw vertrek bezorgden (CGVS, p. 18-19). Het is echter erg vreemd dat de taliban pas 15 of 20 dagen na jouw vertrek via een dreigbrief jouw familie aanspreken, gezien zij na jouw tweede gesprek in het huis van S., het plan hadden om jou één of twee dagen later al met hen mee te nemen (CGVS, p. 16-17). Gezien de forse taal die de taliban spraken ten aanzien van jouw familie, zouden zij logischerwijze snellere en strengere acties ondernemen om jouw ongehoorzaamheid te bestraffen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat jij je vrees voor vervolging niet aannemelijk hebt gemaakt. Er wordt immers geen geloof gehecht aan de problemen die je gehad zou hebben met de taliban.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED)** per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over

de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die er toe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM.

Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden,

met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals

bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in

het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jij zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat jij tot 15 à 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 9), waaruit kan worden afgeleid dat jij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien ging jij vanaf je 6 of 7 jaar oud tot aan jouw vertrek naar school en naar de madrasa en heb je nog wekelijks contact met je familie in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat jij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat jij je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als middel het volgende aan:

- "- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van de artikelen 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de rechten van het kind (zoals hieronder weergegeven) ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het proportionaliteitsbeginsel ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"4.2. IN RECHTE - AANGAANDE DE GEGRONDHEID VAN HET BEROEP:

Verzoeker meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing:

- 4.2.1. EERSTE MIDDEL: schending van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur

a)

[...]

b)

1.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er dient echter te worden opgemerkt dat het CGVS zich enkel vastpint op bepaalde beweerde foute antwoorden, inconsistenties, stereotiepe en ontwijkende antwoorden, het beweerdelijk achterhouden van essentiële informatie en documenten.

Op de elementen die verzoeker aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, is echter niet dieper ingegaan.

De psychologische gezondheidstoestand van verzoeker werd geminimaliseerd en in twijfel getrokken.

Tevens stelt het CGVS dat er "zelden" aan gedwongen recrutering wordt gedaan omdat er voldoende vrijwilligers zouden zijn.

Het feit dat dit volgens het CGVS "zelden" zou gebeuren is geen garantie dat dit bij verzoeker niet zou gebeuren.

Ook het feit dat verzoeker niet zou verklaard hebben dat er ten aanzien hem een beroep werd gedaan op zijn familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke kennissen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen om hem bij de taliban te laten aansluiten.

Hierbij wordt echter geen rekening houden dat hij in de madrassa samen met drie andere jongens is meegenomen.

Met het feit dat hij in eerste instantie snel gehersenspoeld was, is niet verwonderlijk gelet op zijn psychologisch zwakke toestand.

2.

Verder gaat het CGVS zich vastpinnen op details is zijn verklaring b.v. over de exacte periode waarin hij in de madrassa verbleef en het exacte tijdstip waarop zijn vader die dreigbrief kreeg.

Dit alles tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet aan en doet geen afbreuk aan zijn huidige gegronde vrees voor zijn leven.

Voor het overige wordt enkel een algemene uiteenzetting gegeven over de situatie in Afghanistan om te besluiten dat aan verzoeker geen subsidiaire bescherming te bieden.

Nochtans wordt in de bestreden beslissing toegegeven dat het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is.

Dit is een tegenstrijdigheid van het CGVS uit.

Het CGVS insinueert zonder nadere motivatie dat Afghanistan een veilig land zou zijn, zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt.

Voor verzoeker is Afghanistan immers geen veilig land zoals supra nader omschreven, alsook zoals uiteengezet in zijn asielrelaas.

Het feit dat het CGVS dit niet nader heeft onderzocht en zonder meer heeft besloten tot zijn ongeloofwaardigheid druist absoluut in tegen de zorgvuldigheidsplicht.

Uit al het voormelde dient derhalve te worden besloten dat het Commissariaat-Generaal zonder grondig onderzoek heeft besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zou hebben en dat hij niet aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming of internationale bescherming.

Dit betreft een grove onzorgvuldigheid in hoofde van verwerende partij, zodat er sprake is van een schending van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

3.

Verweerster heeft allerminst zorgvuldig onderzoek gedaan en steekt zich weg achter algemene motiveringen.

Verzoeker somt hierna kort op waar het stropt en verweerster dus onzorgvuldig gehandeld heeft.

AANGAANDE DE KWETSBAARHEID VAN VERZOEKER

- Verweerster stelt bijvoorbeeld dat ze voldoende ingegaan en tegemoet gekomen is, aan het kwetsbare profiel van de verzoeker, doch lijken de bijstand van een advocaat en voogd en een bijzonder opgeleide PO tijdens het persoonlijk onderhoud, geen bijzondere tegemoetkomingen, maar algemene rechten voor de jongere.

- Verzoeker kwam als NBMV naar België. Dat hij kwetsbaar is, wordt erkend door de Belgische autoriteiten. Daarom werd aan hem ook een voogd aangewezen. De wet van 19 januari 1990 omschrijft een minderjarige als "de persoon van het mannelijk of vrouwelijk geslacht die de volle leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt". Ook het artikel 1 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind bevestigt deze bepaling. In België zijn minderjarigen in principe wel rechtsbekwaam maar handelingsonbekwaam. Dit houdt in dat de minderjarigen rechten genieten, maar deze niets steeds kunnen uitoefenen, met name de rechtshandelingen kunnen niet worden gesteld door een minderjarige. De minderjarigen en meer bepaald de niet-begeleide minderjarigen zijn daarnaast zeer kwetsbaar omdat zij meer blootgesteld zijn aan mensenhandel en diverse vormen van (seksuele of economische)uitbuiting.

Dat omwille van deze kwetsbaarheid en de bijkomende onbekwaamheid een voogd wordt aangesteld, zodat de jongeren kunnen rekenen op de bijstand van een voogd voor alle stappen die verband houden met hun verblijf in België – zie Site Justitie België over de Dienst Voogdij en haar doelstellingen, https://justitie.belgium.be/nl/themas_en_dossiers/kinderen_en_jongeren/niet-begeleide_minderjarige_vreemdelingen

- Verder worden verzoekers verklaringen dat hij wordt begeleid bij CIBA en PASO voor zijn psychologische gezondheid, helemaal teniet gedaan en weggewuifd omdat verzoeker zogenaamd geen bewijsstukken voorlegt.

Voldoende pauzes geven tijdens het verhoor, volstaat niet om te stellen dat verweerster er toch enigszins rekening mee heeft gehouden.

Dient vervolgens opgemerkt te worden dat de voogd wel degelijk documenten heeft overgemaakt die de psychologische toestand van verzoeker ondersteunen. Jonge verzoeker verwijst hiervoor naar de NPO, pg. 3:

3:

[...]

Dat de verweerster minstens met deze informatie aan de slag kon gegaan zijn. Dat ze dit jammer genoeg niet gedaan heeft.

Verzoeker doet het daarom voor de verweerster door louter en alleen de site van PASO te raadplegen. Indien de verweerster namelijk zorgvuldig te werk was gegaan, had ze ook eens navraag of onderzoek gedaan naar deze instelling, ondanks het zogezegde ontbreken van medische attesten.

PASO stelt het volgende in haar algemene informatie:

[...]

Verder stellen ze in de sectie criteria het volgende:

[...]

Dat ook louter hieruit de situatie en de kwetsbaarheid van de verzoeker duidelijk wordt. Dat hiermee totaal geen rekening werd gehouden door de verweerster!

- Vervolgens verwijst verzoeker ook nogmaals naar de NPO naar een opmerking door zijn voogd, pg. 3, eigen markering :

[...]

Naast hetgeen hierboven al opgenomen, merkte de voogd van de verzoeker op dat de jongere een beperkt intellectueel vermogen kent en getraumatiseerd is. Door de trauma, loopt het verblijf in de centra en met andere jongeren niet altijd van een leien dakje.

• Verder moet hieruit ook worden vastgesteld dat verzoeker het emotioneel zeer zwaar had/heeft omwille van het overlijden van zijn moeder. Dat de PO zelfs opmerkte dat hij het moeilijk had!

Toch blijkt nergens in de bestreden beslissing dat hierop ingegaan is.

Verzoeker verwijst vervolgens naar enkele bronnen waaruit de algemene beschikbare informatie omtrent de psychologische situatie van NBMV duidelijk wordt.

'Jongeren op de vlucht zitten vaak in overlevingsmodus. Daar raak je niet zomaar uit', 19/01/2021, geraadpleegd via <https://sociaal.net/achtergrond/niet-begeleide-minderjarige-vluchtelingen-psychisch-welzijn> :

[...]

De verzoeker verwijst verder ook naar het handboek voor voogden 2, psychosociale begeleiding van niet-begeleide minderjarigen, opgesteld door de FOD Justitie Belgium, zie <https://justitie.belgium.be/sites/default/files/downloads/Mena/BOEK%202.pdf>, pg. 10, eigen markering :

[...]

AANGAANDE ONREDELIJKE EISEN CGVS

Dat duidelijk wordt dat verzoeker wel degelijk kwetsbaar is. Dat het CGVS een te hoge lat legt voor de verzoeker en als het ware op zoek gaat naar tegenstrijdigheden en zaken die 'niet kunnen'.

Zo stelt ze dat gewone burgers zonder specifiek profiel niet kunnen worden gerekruteerd (dit werd eerder al kort aangestipt supra). Toch dient te worden opgemerkt dat de taliban onvoorspelbaar en wraaklustig is.

Ze hebben altijd nood aan extra strijdkrachten om hun macht uit te breiden en te behouden. De verzoeker volhardt in zijn asielrelaas en betreurt het dat verweerster hem niet gelooft en daarbij geen rekening houdt met zijn specifieke profiel.

- 4.2.2. TWEEDE MIDDEL: schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, alsook schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

a)

Aangezien het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen tevens niet grondig de redenen heeft uiteengezet in de bestreden beslissing waarom zij de mening toegedaan is dat er in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, hij niet aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming en zijn verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond zou moeten worden beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, §2, is tevens niet voldaan aan de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

b)

1.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er dient echter te worden opgemerkt dat het CGVS zich enkel vastpint op bepaalde beweerde foute antwoorden, inconsistenties, stereotiepe en ontwijkende antwoorden, het beweerdelijk achterhouden van essentiële informatie en documenten.

Op de elementen die verzoeker aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, is echter niet dieper ingegaan.

De psychologische gezondheidstoestand van verzoeker werd geminimaliseerd en in twijfel getrokken.

Tevens stelt het CGVS dat er "zelden" aan gedwongen recrutering wordt gedaan omdat er voldoende vrijwilligers zouden zijn.

Het feit dat dit volgens het CGVS "zelden" zou gebeuren is geen garantie dat dit bij verzoeker niet zou gebeuren.

Ook het feit dat verzoeker niet zou verklaard hebben dat er ten aanzien hem een beroep werd gedaan op zijn familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke kennissen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen om hem bij de taliban te laten aansluiten.

Hierbij wordt echter geen rekening gehouden dat hij in de madrassa samen met drie andere jongens is meegenomen.

Met het feit dat hij in eerste instantie snel gehersenspoeld was is niet verwonderlijk gelet op zijn psychologisch zwakke toestand.

Verder gaat het CGVS zich vastpinnen op details is zijn verklaring b.v. over de exacte periode waarin hij in de madrase verbleef en het exacte tijdstip waarop zijn vader die dreigbrief kreeg..

Dit alles tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet aan en doet geen afbreuk aan zijn huidige gegronde vrees voor zijn leven.

Voor het overige wordt enkel een algemene uiteenzetting gegeven over de situatie in Afghanistan om te besluiten dat aan verzoeker geen subsidiaire bescherming te bieden.

Nochtans wordt in de bestreden beslissing toegegeven dat het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is.

Dit is een tegenstrijdigheid van het CGVS.

Het CGVS insinueert zonder nadere motivatie dat Afghanistan een veilig land zou zijn, zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt.

Voor verzoeker is Afghanistan immers geen veilig land zoals supra nader omschreven, alsook zoals uiteengezet in zijn asielrelaas.

Het feit dat het CGVS dit niet nader heeft onderzocht en zonder meer heeft besloten tot zijn ongeloofwaardigheid druist absoluut in tegen de zorgvuldigheidsplicht.

Uit al het voormelde dient derhalve te worden besloten dat het Commissariaat-Generaal zonder grondig onderzoek heeft besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zou hebben en dat hij niet aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming of internationale bescherming.

Het feit dat het CGVS dit niet nader heeft onderzocht en gemotiveerd druist absoluut in tegen de materiële motiveringsplicht.

Uit al het voormelde dient derhalve te worden besloten dat het Commissariaat-Generaal zonder grondig onderzoek heeft besloten dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zou hebben en dat hij niet aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming of internationale bescherming.

Het is derhalve niet duidelijk om welke reden verwerende partij tot de bestreden beslissing is gekomen.

De omstandigheden die door vreemdelingen worden aangevoerd tot staving van hun aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht.

Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag, wat in casu niet het geval is.

Verwerende partij kon er zich niet toe beperken louter te verwijzen naar enkele beweerde doch onterechte en irrelevante tegenstrijdigheden en inconsistenties en ongeloofwaardigheden.

Er is derhalve in casu niet voldaan aan de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, alsook is er een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- 4.2.3.DERDE MIDDEL: schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften, nl. artikel 57/6 in fine en artikel 62 (in het bijzonder § 2) van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

a)

Op grond van artikel 62 nl. § 2 van de Vreemdelingenwet dienen de administratieve beslissingen met redenen omkleed te zijn.

Bovendien schrijft artikel 57/6, in fine van de Vreemdelingenwet voor dat de beslissingen tot weigering van de erkenning met redenen dienen te worden bekleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak.

b)

1.

Aangezien het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen tevens niet grondig de redenen heeft uiteengezet in de bestreden beslissing waarom hij de mening toegedaan is dat er in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, hij niet aanmerking zou komen voor subsidiaire bescherming of internationale bescherming, is tevens niet voldaan aan artikel 57/6 in fine en 62 Vreemdelingenwet.

2.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er dient echter nogmaals te worden opgemerkt dat het CGVS zich enkel vastpint op bepaalde beweerde foute antwoorden, inconsistenties, stereotiepe en ontwijkende antwoorden, het beweerdelijk achterhouden van essentiële informatie en documenten.

Op de elementen die verzoeker aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, is echter niet dieper ingegaan.

De psychologische gezondheidstoestand van verzoeker werd geminimaliseerd en in twijfel getrokken.

Tevens stelt het CGVS dat er “zelden” aan gedwongen recrutering wordt gedaan omdat er voldoende vrijwilligers zouden zijn.

Het feit dat dit volgens het CGVS “zelden” zou gebeuren is geen garantie dat dit bij verzoeker niet zou gebeuren.

Ook het feit dat verzoeker niet zou verklaard hebben dat er ten aanzien hem een beroep werd gedaan op zijn familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke kennissen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen om hem bij de taliban te laten aansluiten.

Hierbij wordt echter geen rekening houden dat hij in de madrassa samen met drie andere jongens is meegenomen.

Met het feit dat hij in eerste instantie snel gehersenspoeld was is niet verwonderlijk gelet op zijn psychologisch zwakke toestand.

Verder gaat het CGVS zich vastpinnen op details is zijn verklaring b.v. over de exacte periode waarin hij in de madrassa verbleef en het exacte tijdstip waarop zijn vader die dreigbrief kreeg..

Dit alles tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet aan en doet geen afbreuk aan zijn huidige gegronde vrees voor zijn leven.

Voor het overige wordt enkel een algemene uiteenzetting gegeven over de situatie in Afghanistan om te besluiten dat aan verzoeker geen subsidiaire bescherming te bieden.

Nochtans wordt in de bestreden beslissing toegegeven dat het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is.

Dit is een tegenstrijdigheid van het CGVS.

Het CGVS insinueert zonder nadere motivatie dat Afghanistan een veilig land zou zijn, zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt.

Voor verzoeker is Afghanistan immers geen veilig land zoals supra nader omschreven, alsook zoals uiteengezet in zijn asielaanvraag.

Het feit dat het CGVS dit niet nader heeft onderzocht en zonder meer heeft besloten tot zijn ongeloofwaardigheid zonder grondige motivering druist absoluut in tegen de artikelen 57/6 in fine en artikel 62 (in het bijzonder § 2) van de Vreemdelingenwet.

Er is derhalve in casu niet voldaan aan artikel 57/6 in fine en artikel 62 (in het bijzonder § 2) van de Vreemdelingenwet.

- 4.2.4. VIERDE MIDDEL: schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet

a)

Ingevolge het art. 48/6 Vreemdelingenwet geldt er bij een verzoek tot internationale bescherming een medewerkingsplicht en een samenwerkingsplicht tussen de verzoeker en het CGVS.

Dit resulteert in het dragen van een gedeelde bewijslast.

Eenzijds dient het CGVS actief mee te werken om elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven en anderzijds moet het CGVS nauwkeurige en actuele informatie over het land van herkomst verzamelen. Het CGVS moet zich dus niet enkel baseren op de algemene toestand van het land maar er moet ook een individueel onderzoek naar de situatie van verzoek(st)er plaatsvinden.

b)

1.

Het CGVS is van oordeel dat er vele zaken niet aannemelijk zijn in het relaas van verzoeker. Zij acht het relaas van de verzoeker niet geloofwaardig.

Het CGVS lijkt echter te vergeten dat de objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen (Hataway en Foster, ‘The law of refugee status’, 2014).

De term een gegronde vrees voor vervolging bevat een objectief en een subjectief element.

Het objectieve element is doorslaggevend en leidt er toe dat de vrees moet gegrondd en redelijk zijn en kunnen worden verklaard aan de hand van objectieve gegevens (Hataway en Foster, 'The law of refugee status', 2014).

Objectieve gegevens zijn onder meer:

- de algemene toestand in het land van herkomst ;*
- het lot van familieleden ;*
- het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie.*

Het subjectieve element spitst zich toe op het gegeven dat de verzoeker, als individueel persoon, een vrees moet koesteren waarbij de persoonlijkheid, de achtergrond en de leeftijd van verzoeker bepalend zijn.

Om de geloofwaardigheid van een verzoeker te beoordelen moet een individueel onderzoek gevoerd worden waarbij de persoonlijkheid van de verzoeker in acht dient te worden genomen, o.m. de intellectuele vermogens en de leeftijd zijn van belang.

Dit volgt tevens uit artikel 48/6 § 5 Vw.

2.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-Generaal stelt zonder meer dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, dat hij tevens niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er dient echter te worden opgemerkt dat het CGVS zich enkel vastpint op bepaalde beweerde foute antwoorden, inconsistenties, stereotiepe en ontwijkende antwoorden, het beweerdelijk achterhouden van essentiële informatie en documenten.

Op de elementen die verzoeker aanhaalt waaruit blijkt dat er wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, is echter niet dieper ingegaan.

De psychologische gezondheidstoestand van verzoeker werd geminimaliseerd en in twijfel getrokken.

Tevens stelt het CGVS dat er "zelden" aan gedwongen recrutering wordt gedaan omdat er voldoende vrijwilligers zouden zijn.

Het feit dat dit volgens het CGVS "zelden" zou gebeuren is geen garantie dat dit bij verzoeker niet zou gebeuren.

Ook het feit dat verzoeker niet zou verklaard hebben dat er ten aanzien hem een beroep werd gedaan op zijn familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke kennissen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen om hem bij de taliban te laten aansluiten.

Hierbij wordt echter geen rekening gehouden dat hij in de madrassa samen met drie andere jongens is meegenomen.

Met het feit dat hij in eerste instantie snel gehersenspoeld was is niet verwonderlijk gelet op zijn psychologisch zwakke toestand.

Verder gaat het CGVS zich vastpinnen op details is zijn verklaring b.v. over de exacte periode waarin hij in de madrassa verbleef en het exacte tijdstip waarop zijn vader die dreigbrief kreeg..

Dit alles tast de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet aan en doet geen afbreuk aan zijn huidige gegronde vrees voor zijn leven.

Voor het overige wordt enkel een algemene uiteenzetting gegeven over de situatie in Afghanistan om te besluiten dat aan verzoeker geen subsidiaire bescherming te bieden.

Nochtans wordt in de bestreden beslissing toegegeven dat het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is.

Dit is een tegenstrijdigheid van het CGVS.

Het CGVS insinueert zonder nadere motivatie dat Afghanistan een veilig land zou zijn, zonder rekening te houden met de concrete omstandigheden waarin verzoeker zich bevindt.

Voor verzoeker is Afghanistan immers geen veilig land zoals supra nader omschreven, alsook zoals uiteengezet in zijn asielrelaas.

Er is derhalve in casu niet voldaan aan de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Nopens de subsidiaire bescherming

- 4.3.1. Algemeen

[...]

- 4.3.2. Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

a)

Voorheen kreeg een Afghaanse verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend wanneer in zijn specifieke regio van herkomst de Taliban de macht had.

Het is dan ook frappant te noemen dat nu de Taliban over heel Afghanistan de macht heeft, er quasi geen subsidiaire bescherming meer kan worden verleend.

Het vernieuwde beleid van het CGVS mbt tot de subsidiaire bescherming wordt aangevat met een uiteenzetting omtrent een afname van het geweld en verbeterde veiligheidssituatie nu de Taliban de macht heeft kunnen claimen.

De ACLED-gegevens (Armed Conflict Location & Event Data Project) voor de periode van 16 augustus 2021 - 15 november 2021 enkele regionale verschillen aan het licht aldus Uw Zetel (zie <https://www.rvv-cce.be/nl/actua/afghanistan-machtsovername-door-taliban>).

b)

[citaten uit landeninformatie]

c)

Dat de verzoeker in dit kader wenst ook te wijzen op het feit dat hij Afghanistan als minderjarige verliet en hij een kwetsbaar profiel heeft hierdoor.

De hierboven geschetste omstandigheden; maken op zich persoonlijke omstandigheden uit die het risico verhoogt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld binnen zijn regio.

Verzoeker wenst te benadrukken dat Uw Zetel reeds de subsidiaire bescherming heeft verleend op grond van gelijkaardige persoonlijke omstandigheden, verwijzend naar arrest Elgafaj ;

Het CGVS legt de rechtspraak van Uw Zetel naast zich neer en geeft een louter theoretische weergave weer zonder een toepassing te maken in geval van verzoeker.

Dat om die reden alleen al de huidige weigeringsbeslissing jegens verzoeker eveneens minstens dient te worden vernietigd!

- 4.3.3. Wat betreft artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet

a) Algemeen

[...]

b) Wat betreft de humanitaire situatie

[citaten uit landeninformatie]

c) Betreffende de Socio-economische situatie

[citaten uit landeninformatie]

- 4.3.3. VIJFDE MIDDEL: schending van de elementaire rechten van de mens, o.m. de artikelen 1, 3, 6, 8 e.a. E.V.R.M.

Er kan niet worden miskend dat er een uitwijzing dreigt in hoofde van verzoeker.

Verzoeker zou alsdan teruggeleid worden naar de grens van het land dat hij is ontvlucht en waar zijn leven, zijn fysieke en / of zijn psychische integriteit en / of zijn vrijheid in gevaar verkeert, minstens alwaar hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, met alle dramatische gevolgen van dien.

Derhalve wordt ook inbreuk gepleegd op artikel 3, 8 en 1 E.V.R.M.

[...]

4.4. Besluit

In hoofde van verzoeker bestaat wel degelijk gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.

De vluchtelingenstatus werd verzoeker dan ook ten onrechte geweigerd.

Eveneens ten onrechte werd hem de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd."

2.2. Bij aanvullende nota van 25 maart 2024 verwijst verweerder naar de volgende stukken:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Afghanistan – Country Focus van December 2023, beschikbaar op [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]
EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]
UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, [URL]
COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op [URL]”.

2.3. In de aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, wijst verzoeker op een arrest van de Raad en gaat hij in op (de informatie van verweerder over) de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bij deze nota voegt hij ook volgende attesten:

- “1. attest Rode Kruis
2. attest Minor Ndako 12.3.2024
3. foto's met vriendin en vrienden
4. verklaring werkgever tijdens schoolvakantie
5. sms met werkgever
6. loonbrieven
7. verklaring van de ouders van de vriendin van verzoeker
8. verklaring van de vriendin van verzoeker”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat vluchtelingen die terugkeren naar Afghanistan behoren tot de profielen die het meeste risico lopen op een onmenselijke en vernederende behandeling. Er wordt ook meermaals benadrukt dat verzoeker psychologische problemen heeft die hem extra kwetsbaar maken. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer die het probleem van verwestering, minstens gepercipieerde verwestering, benadrukt. Ter terechtzitting geeft verzoeker aan dat het niet veilig is om terug te keren eenmaal men in Europa is geweest.

Verzoeker brengt bij aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, verschillende stukken bij aangaande de omstandigheden van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA *“Country Guidance”* wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad volgt in deze de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst (EUAA *“Country guidance: Afghanistan”*, januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd. (eigen onderlijning)”*, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Verzoeker, die verklaart te zijn geboren op [...] augustus 2005, verliet Afghanistan op vijftienjarige leeftijd in maart 2021. Hij verliet Afghanistan voor de machtsovername door de taliban.

Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in op 25 augustus 2021. Het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal ging door op 12 januari 2023. De bestreden beslissing dateert van 25 juli 2023. Volgens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] augustus 2023, datum waarop hij de meerderjarigheid verwierf.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een groot deel van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker in maart 2021 Afghanistan heeft verlaten en dat hij via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Italië en Frankrijk naar België reisde, waar hij op 24 augustus 2021 toekwam en op 25 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waardes van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en de verklaringen van verzoeker ter terechtzitting onder meer dat verzoeker goed Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming talrijke documenten neergelegd, van verschillende personen en instanties, waaruit blijkt dat hij intussen zelfstandig in Kortrijk woont, financieel onafhankelijk is, een voltijdse job heeft, een Belgische vriendin en schoonfamilie heeft met wie hij Nederlands spreekt. Met deze schoonfamilie vierde hij kerst en drinkt hij soms alcohol, zo vertelde hij op de terechtzitting en blijkt uit de bijgebrachte stukken. Uit de aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, blijkt tevens dat verzoeker in 2022 werd opgenomen in het Centrum voor Intensieve Begeleiding voor Asielzoekers die kampen met psychologische klachten (CIBA) en dat hij van 6 januari 2023 tot 18 september 2023 in behandeling was bij Paso (psychiatrische dagbehandeling voor jonge vluchtelingen in het UPC Leuven, Kortenberg). Ter terechtzitting geeft verzoeker aan recent nog naar het ziekenhuis te zijn gegaan wegens een angstaanval.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn verblijf in het opvangcentrum, zijn behandelingstrajecten bij CIBA en Paso, zijn werk bij een Kortrijks bedrijf, zijn contacten met zijn CBAW-begeleidster en zijn relatie met een Belgisch meisje en haar familie. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving.

De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De maatregelen genomen door de taliban hebben onder meer de vrijheid van beweging, meningsuiting en gedrag van vrouwen en meisjes, alsook hun toegang tot onderwijs, werk, gezondheidszorg, justitie en sociale bescherming, in toenemende mate beperkt. In de praktijk worden vrouwen en meisjes grotendeels begrensd tot hun huiselijke omgeving. Volgens de Speciale Rapporteur van de VN over de mensenrechtensituatie in Afghanistan zijn de schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes grootschalig, systematisch en hardhandig geïmplementeerd, is het beleid van de taliban discriminerend en misogyn en resulteert dit in gendervervolging en een geïnstitutionaliseerd kader van 'gender apartheid' (*EUAA Country Focus: Afghanistan* van december 2023, p. 71 e.v.).

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van

herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, zijn geattesteerde psychologische kwetsbaarheid en daaruit voortvloeiend gedrag ten aanzien van derden, zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. *In casu* neemt de Raad ook mee aanmerking dat verzoeker Afghanistan verliet nog voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021 en opgroeide tijdens de periode dat de taliban niet aan de macht was.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Er wordt niet betwist dat verzoeker geboren is in het dorp Sorma in het district Kaga van de provincie Nangarhar, waar de taliban aanwezig zijn.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit en geattesteerde psychologische kwetsbaarheid, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip “*politieke overtuiging*”:

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming moet aldus moet worden uitgelegd dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95 moet aldus moet worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers profiel, zijn jonge leeftijd bij verlaten van Afghanistan nog voor de machtsovername door de taliban, zijn individuele omstandigheden (waaronder zijn psychologische kwetsbaarheid) en zijn verblijf in België alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel, kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS